

אסיף רחמים לנגוח את לועות החשיכה

*

בִּיעַר הָעֵנָבֵר
אֶתָּה נֹקֵשׁ בְּמִים אֲפִלִּים
בִּיעַר הָעֵנָבֵר
אֶתָּה טוֹעֵם אֶת הָעֵשֶׁב הַמָּלוּחַ
בִּיעַר הָעֵנָבֵר
אֶתָּה שׁוֹתֶה אֶת הַצִּלְלִים
וּבֵין צִלְלִים שְׁתוּיִים שׁוֹכֵב לְנוֹחַ
בְּפֶה שְׁמוּט לְמַחְצָה –
הִקְהָה אֶת הַשְּׁפָתַיִם;

עֶמֶק
בְּגַג הַחֲנִיכִים
פִּיר
עֲלִי
מוֹצֵף בְּאוֹר
נִפְתָּח
קוֹרֵן
חֲלַל הַפֶּה
קוֹדֵם
זָרוּעַ כּוֹכְבִים
מִתֶּה;

אוֹלִי הָיָה פֹה
הַשְּׁאִיר אֵיזָה סִמָּן
עָנַג כְּמוֹ כְּתוּב שֶׁל לִילָה
בְּעֵשֶׁב הַמוֹגֵן
אוֹלִי עוֹד מְהַבֵּהב שֵׁם

מִתַּחַת לְעֶפֶר
 אוֹלֵי נֶשֶׁאֶר
 נֶשֶׁאֶר
 דָּבָר – –
 שֵׁם
 בִּיעָרוֹת כְּכוּבִים
 רוֹתַח אֵיזָה מְשֻׁהוּ
 אִי-אֶפְשָׁר לוֹ שֶׁנִּבְרָא.

מִשָּׂא דוּמָא

עֲמָקוֹ עֲרֵשֵׁי הַלֵּילָה
 מִקְבֵּר מְעַפֵּר
 כְּשִׁנְתֹּזֶת, מִטְאוֹרִי,
 מִקְלַפֶּת הַבֶּרֶךְ
 לְנִגְחַ
 אֶת לַעוֹת הַחֲשֻׁכָה
 מִחֲתָל
 בְּלֶהֱבוֹת
 בְּמַעְרוֹת-הַחֹךְ
 הַמְשֻׁחֲרוֹת
 הַבִּקְעָתָ –
 סוּפֶר-נוֹכָה
 מְשֻׁגָּעַת.
 שֵׁם סוּף-סוּף
 הָיִיתָ
 כְּתוּר
 לְרִקְעִים
 זֶרַע שֶׁנִּפְצַל בְּמִנְסְרוֹת-הָאֵשׁ
 רְבוּא פְּרִי-אֶפֶר
 בּוֹעֲרִים.
 וּכְשֶׁעוֹלָם
 שָׁכַח
 שָׁמַיִם נִגְאָלִים-מִלֵּילָה

הסו את הכוכב;
רכות, ביד־שרף שְׁבוּרָה
עָרְסָל,
כדור־הָאֵשׁ
הַעֲבָרִי
שָׁכַב.

*

תמונות
במרחב המחיצ –
קליעים
במפצות עופרת.
מתן: כמו תמסת־זהב הראש
זולג מרטיב את הידים.
הכל הופך קרוב וכל קרוב מבעית
מגיע אל ספו של פנים
אכול־פנים
אחוז עוית.
מראות מראות אותך;
כמה קשה היה להעלם
לעצמך
אדם – ישות רואת־עצמה
קפל לא חזוי
בסריג המתכנן.
תמונות צלופות־מלע
בשרטון המשנן –
חדר חבור בחבל לטבור־עולם
סביב צואר כרוך
בלולאה
הבית.